

BUDAPEST, III. KERÜLET, KUNIGUNDA U. 4–6. (HRSZ. 18726/9)

Társasház építése

Lelőhely-azonosító: 45907, 67489, 72911

KULCSSZAVAK: római kor, Kr.u. 2-3. század, település, katonaváros, épület, Kr. u. 3. század vége, temető, csontvázas sír

BUDAPEST, DISTRICT III, 4–6 KUNIGUNDA STREET (PLOT NO. 18726/9)

Construction of a condominium building

Site IDs: 45907, 67489, 72911

KEYWORDS: Roman Age, 2nd-3rd century AD, settlement, military town, building, late 3rd century AD, inhumation burial

Az aquincumi katonaváros északnyugati részén, a Kunigunda utca 4-6. szám alatt 2020. augusztus 31. és 2021. január 15. között végeztünk régészeti munkát. Ennek jelentős része, összesen 370 m² kiterjedésű területen teljes felületű feltárásként zajlott, a telek kisebb részén pedig régészeti megfigyelést láttunk el. (1. kép) A kutatás során négy római kori használati periódus emlékeit dokumentálhattuk: a terület legkésőbbi régészeti korú periódusát hét római kori csontvázas sír képviselte. Koruk az edénymellékletek alapján a Kr. u. 3. század végére tehető, azaz egyelőre úgy tűnik, hogy az épületet ekkor már biztosan nem használták. A legmarkánsabb régészeti korú horizontot egy nagyméretű, kőlapokkal burkolt, központi udvarral rendelkező épület jelentette. Az udvar körül különböző méretű, jelentős részben terrazzóval burkolt, kisebb részben döngölt agyagpadlós, helyiségek kerültek elő, részben padlófűtéssel ellátva. Erről zömében a hypocaustum oszlopok lenyomatai, illetve fűtőcsatorna-részletek tanúskodnak. Az épületből viszonylag kevés korhatározó kisleletanyagot gyűjtöttünk (terra sigillata, érmek), melyek a Kr. u. 2-3. század fordulójára kelteznek az építési periódus kezdetét. Az épületnek volt legalább egy korábbi korszaka is. Ennek kutatására azonban csak részlegesen volt mód a

Budapest History Museum carried out archaeological work in the northwestern part of the military town of Aquincum, at 4–6 Kunigunda Street, between August 31, 2020 and January 15, 2021. A significant portion of this work, covering a total area of 370 m², meant full-scale excavation, while in a smaller part of the plot archaeological monitoring was conducted. (Fig. 1) During the investigation, the remains of four Roman-period phases of use were documented. The latest archaeological phase of the site was represented by seven Roman inhumation burials. Based on the ceramic grave goods, these were dated to the end of the 3rd century AD; thus, it appears that the building was no longer in use at that time. The most prominent archaeological horizon was represented by a large building with a central courtyard paved with stone slabs. Around the courtyard, rooms of various sizes were uncovered; these were largely paved with terrazzo and, to a lesser extent, had rammed clay floors, with some equipped with underfloor heating. Evidence for this was provided primarily by the impressions of pilae stacks and fragments of heating tubes. Relatively few datable small finds (terra sigillata, coins) were recovered from the building, and these date the beginning of the construction phase to the turn of the

1. kép: A feltárás összesítő fotója madártávlatból (Fotó: Láng Orsolya)

Fig. 1. Bird's eye overview of the excavation (Photo by Orsolya Láng)

későbbi épület megőrzendő elemei miatt. A területen a legkorábbi használati periódust csak pontszerűen figyelhettük meg, hiszen a római épület megtartandó részei miatt nagy felületű mélyítésre nem volt lehetőség. Az altalajba mélyedő beásás-részletek jelezték ezt a fázist. Ezt nagyobb mennyiségű leletanyag kísérte (házi-kerámia, *amphora*, Pannonische Glanztonware – PGW töredékek), illetve a telek északi, lejtős részén korábbi planírozási rétegeket is dokumentáltunk. A beásásokból és planírozási rétegekből származó leletanyag alapján ez a legkorábbi vizsgálható korszak a Kr. u. 2. század első felére – közepére keltezhető.

RÉSZTVEVŐK: Láng Orsolya ásatásvezető régész, Székely-Németh Zsófia régésztechnikus, Lowpoly 360 Kft. munkatársai (geodéziai felmérés), Sándor Lajos fémkereső szakember (Sandax Kft.)

Láng Orsolya

2nd–3rd centuries AD. At least one earlier phase of the building was also identified; however, this could only be investigated partially due to the need to preserve elements of the later structure. The earliest phase of use at the site could only be observed sporadically, as extensive deep excavation was not possible due to the preservation of the Roman building remains. This phase was indicated by features cut into the subsoil. A larger quantity of finds was associated with these features (domestic pottery, *amphora* fragments, and fragments of Pannonische Glanztonware [PGW]). In addition, earlier levelling layers were documented in the sloping northern part of the plot. Based on the finds from the features and levelling layers, this earliest observable phase can be dated to the first half to the middle of the 2nd century AD.

CONTRIBUTORS: Orsolya Láng (lead archaeologist), Zsófia Székely-Németh (archaeological field technician), colleagues of Lowpoly 360 Ltd. (surveying), Lajos Sándor (metal detector survey, Sandax Ltd.).

Orsolya Láng